

...A nyelvészeket lelövük, ugye?

(Bevezető helyett)

Talán akad egy-egy merész olvasó, aki már eljutott idáig a lap böngészésében, s most felmerül benne a kérdés: valójában *mi célból* íródott ez az újság, hiszen irodalmi és nyelvészeti kiadvány számos akad az országban? Kérem, engedjék meg, hogy felfedjem a titkok nyitját. Nem azért, mert milliókat akarunk ezen a lapon keresni. Nem is, mert annyira unatkozniánk.

Hanem ezért:

13. oldal:	Micsoda hülyeség! ? ? ? Mi ez? ! ? ?	15. oldal:	Unom! Én is! Szörnyű! Marhaság!
25. oldal:	Minden nyelvészt fel kéne kötni! Egyetértek. You are right. A gondolatot támogatom.		Egy hét múlva vizsgázom belőle! Én is! Én nem. Én 2 nap.

Eme bájos kis leltre a JATE Központi Könyvtárának olvasótermében bukkantam, közelebről HUSZÁR ÁGNES: *A predikatív viszony szintaktikai kategóriái* című művében (NYELVTUDOMÁNYI ÉRTEKEZÉSEK, 101. Akadémiai Kiadó, Budapest, 1979. Könyvtári száma: B.85815). A fenti megjegyzések a mű idézett oldalainak margóin szerepelnek, feltehetőleg magyar szakos, de az irodalomhoz jobban vonzó ifjú tudósjelöltek tollából.

Kedves irodalmárok, higgyétek el: ez a szörnyű hangzású cím nemes belsőt takar! Én (aki szintén lehúztam egy évet magyar szakon) csak azt mondhatom nektek: Ha megdobnak kővel, dobd vissza kenyérrrel! Ti, kik az irodalom emlőin (képzavar!) nevelkedtetek, bizonyosan sívárabbnak találjátok a fonémákat és szintagmákat, mint a metonímiák és a rímek tarka réjtjét.

A lap feladata tehát nem más, mint hogy hirdesse e két „szélsőség” között a megegyezés lehetőségét; hogy megpróbálja megszüntetni az irodalom és a nyelvészet, illetve az irodalmárok és a jobb sorsra érdemes (lásd: idézett mű 25. oldal, első megjegyzés) nyelvészek közötti szakadékot; hogy elhitesse: mindkét területnek szüksége van a másikra; hogy az egyetemista ifjú, midőn megkérdezik tőle, mi jut eszébe először arról, hogy „nyelvészet”, ne azt mondja: „smárolás”.

Újságunk tehát egy *fehér zászló*, mely a diplomáciában a békekötés jelképe. Persze, nagyon bízunk abban, hogy az ellentétek csak látszólagosak, s csak mi képzelődünk. Ha igen, annál jobb.

Akkor viszont még inkább ajánlhatjuk e kiadványt a közönség figyelmébe, hiszen ez esetben nem a fehér zászló, hanem a *biztosítótű* szerepét vállalhatjuk: összekapcsoljuk a két diszciplínát. Hiszen ezért fogtunk az egész munkához.

És még valami. Azt üzenem annak az ismeretlennek, aki a két felkiáltójeles megjegyzést tette: én a probléma megoldására a sokkal humánusabb *golyót* javasolnám.

Piti Ferenc